

KOMMENTARER TIL ET UTVALG PARAGRAFER

NY ARKIVLOV PÅ HØRING

PARAGRAF	KOMMENTAR
Kapittel 2 – Plikt til å dokumentere og til å bevare dokumentasjon	Vi opplever ikke at dette kapittelet gir noen plikter til å bevare dokumentasjon.
<p>§ 8. Plikt til å dokumentere virksomhetens kommunikasjon</p> <p>(1) Virksomheter skal dokumentere sin eksterne kommunikasjon.</p> <p>(2) Virksomheter omfattet av § 2 første ledd bokstav a til c skal dokumentere virksomhetsrelatert kommunikasjon til og fra personer i ledende stilling.</p> <p>(3) Virksomheter skal gi tilsatte tilgang til verktøy for å ivareta pliktene etter første og annet ledd på en automatisert måte.</p> <p>(4) Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om gjennomføring av pliktene i første til tredje ledd, herunder i en overgangsperiode gi unntak fra pliktene i tredje ledd.</p>	<p>NOU-en gjenspeiler virksomhetenes og den enkelte saksbehandlers utfordringer med arkivering på en god måte. Imidlertid:</p> <p>Til overskriften: Begrepet "virksomhetens kommunikasjon" gjør bestemmelsen uklar ift. andre bestemmelser om dokumentasjonsplikt, som også gjelder kommunikasjon.</p> <p>Til (1): NHN som innkjøpsentral opptre utad bl.a. på vegne av helseforvaltningen, men kommuniserer med representanter for helseforvaltningen som oppdragsgiver på lik linje med interne behovshavere i anskaffelsesprosessen. Dette innebærer en fortløpende "intern" dialog, særlig i planleggings-/oppstartsfasen, men også i prosessen for øvrig. Det må derfor vurderes konkret hvilke deler av dialogen som er dokumentasjonspliktig.</p> <p>Til (2): Gjelder kun intern kommunikasjon, eller også ekstern i h.h.t. (1)? Bestemmelsen synes uklar, både m.h.t. innholdet av begrepet "virksomhetsrelatert kommunikasjon" og m.h.t. i hvilken grad dette innebærer en begrensning i dokumentasjonsplikten, gjelder den kun organisatoriske forhold? Burde den i så fall vært skilt ut som en egen bestemmelse? Forholdet til kommunikasjon til og fra personer i "ledende stilling" fremstår uklar også ift. § 16 (2) d), som omtaler dokumentasjon/informasjon tilknyttet "tilsatte" i virksomheten, jf. også kommentarer til §§ 11 og 13.</p> <p>Generelt (1) – (3): E-post som kommunikasjonsform er et alternativ til samtaler, telefonsamtaler, Skype/video mv. Notatplikten gjelder belysning av forhold med en viss grad av betydning for saker/avgjørelser (dokumentasjonspliktig).</p> <p>Å skulle dokumentere all e-post mellom prosjektdeltakere i anskaffelsesprosessen</p>

	<p>fortløpende synes dermed å gå ut over det som er proporsjonalt og dokumentasjonspliktig. En fortløpende dokumentering av lenket e-postdialog vil også innebære flerfoldiggjøring av dokumentasjon i strid med målet om "kun én gang", medføre merarbeid for håndtering ift. offentlighetsloven, og økt risiko for misforståelser p.g.a. tap av oversikt. Å ikke lenke e-post vil på sin side også medføre økt risiko for misforståelser og tap av oversikt.</p> <p>Eventuell automatisert fangst av e-post stiller i den sammenheng store krav til sikring/avgrensing ift. riktig nivå.</p> <p>Det er etablert lovpålagt fagsystem ved konkurransegjennomføringsverktøy (KGV) hvor vi sikrer lagring av konkurransegrunnlag, tilbud og etterfølgende dokumentasjon. Med tillegg av ferdige planleggingsdokumenter, kopi av viktig kommunikasjon, evalueringsmatriser, referater/protokoller fra div. fora, samt signert kontrakt, vil anskaffelsesprosessen som utgangspunkt være godt dokumentert.</p>
<p>§ 11. Plikt til å dokumentere avgjørelser mv.</p> <p>(1) Når en virksomhet treffer avgjørelse under utøvelse av offentlig myndighet skal virksomheten sørge for dokumentasjon av</p> <p>a) hvem avgjørelsen gjelder og hva den går ut på</p> <p>b) i hvilken grad og på hvilken måte avgjørelsen er basert på automatisert rettsanvendelse</p> <p>c) hvilke lover, forskrifter og instruksjoner som generelt har vært styrende for avgjørelsen, og</p> <p>d) de faktiske omstendighetene som har hatt mye å si for utfallet.</p> <p>(2) Andre vesentlige forhold og avgjørelser som viser hvordan en virksomhet har utført sine oppgaver, skal dokumenteres. Dette gjelder blant annet</p> <p>a) generelle instruksjoner</p> <p>b) delegeringsreglement og fordeling av fullmakter</p> <p>c) vesentlige planer og vesentlig intern styringsdokumentasjon og</p>	<p>Til (1) Begrepet "utøvelse av offentlig myndighet"/offentlig myndighetsutøvelse oppfattes å gjelde forvaltningsmyndighet, ikke offentlig virksomhet ved f.eks. NHN som statsforetak i h.h.t. § 2 (1). Offentlige anskaffelser innebærer heller ikke utøvelse av forvaltningsmyndighet/offentlig myndighet. I forhold til at lovens virkeområde utvides, bør det fremgå tydelig av overskriften og eventuelt beskrivelsen dersom bestemmelsen kun gjelder enkelte offentlige virksomheter eller oppgaver, jf. (2) som kun angir "virksomhet". Dermed uklart om NHN sin virksomhet er ment fanget opp her.</p>

<p>d) vesentlige økonomiske avgjørelser, herunder sentrale avgjørelser i budsjett- og regnskapsprosessen.</p>	
<p>§ 13. Plikt til å dokumentere ut fra konkret vurdering. Offentlige utvalg (1) Når det skjer vesentlige hendelser, beslutninger, prosesser og forhold ellers som ikke kommer inn under dokumentasjonspliktene i §§ 7–11, skal virksomheten dokumentere disse dersom det åpenbart vil ha interesse for ettertiden, eller dersom det ellers er nødvendig for å ivareta lovens formål. (2) Kongen kan i forskrift gi avvikende regler for offentlige utvalg og lignende som ikke er del av organet de ble oppnevnt av.</p>	<p>Med bakgrunn i anførte uklarheter ift. §§ 8 og 11 synes denne bestemmelsen å være en "sekkepost" som fanger opp "dokumentasjon" ut i fra et vesentlighetsbegrep. For at NHN best mulig skal kunne oppfylle krav til dokumentasjonsstrategi i h.h.t. § 6 (1) a) bør dokumentasjonsplikten i h.h.t. andre bestemmelser tydeliggjøres.</p> <p>ift. (2) og begrepet "avvikende regler" fremstår den som uklar. Med mindre det gjelder avvikende regler ift. tema under (1), kan det synes hensiktsmessig å skille (1) og (2) i forskjellige §§.</p>
<p>§ 16. Grunnleggende krav til dokumentasjonsforvaltning (1) Pliktene etter §§ 8–15 skal ivaretas fortløpende. (2) Virksomheten skal påse at dokumentasjonen er a) ekte: at dokumentasjonen er beskyttet mot ikke-autoriserte tilføyelser, slettinger og endringer b) pålitelig: at det går fram hvem eller hvilket system som har opprettet, endret og registrert dokumentasjonen og når dette fant sted c) anvendbar: at dokumentasjonen er tilgjengelig for all berettiget bruk og innsyn d) dekkende: blant annet at dokumentasjon som blir sendt fra eller til eller lagt fram for tilsatte i virksomheten, blir behandlet som kommunikasjon til eller fra virksomheten. Det samme gjelder for kommunikasjon til eller fra den politiske ledelsen e) satt i sammenheng: at den blir knyttet til annen relevant dokumentasjon og virksomhetsprosess. (3) Kongen kan gi forskrift om systematisering og behandling av dokumentasjon. Kongen kan i forskrift fastsette krav til informasjonssystemer som produserer og bevarer dokumentasjon for å oppfylle plikter etter denne loven, herunder gi regler om godkjenning, søknadsprosess og frister.</p>	<p>Til (1) Se kommentarer til § 8.</p> <p>Til 2 (d) første punktum; Selv om bestemmelsen gjelder forvaltning av dokumentasjon, synes den uklar, i seg selv og bl.a. ift. § 8 (1) og (2), som tilsynelatende skiller h.h.v. eksternt kommunikasjon (1) og virksomhetsrelatert kommunikasjon til og fra personer i "ledende stilling" (2). Det kan også se ut som om bestemmelsens første punktum kun gjelder intern dokumentasjon, ettersom den "blir behandlet som kommunikasjon til eller fra virksomheten".</p>

<p>§ 17. Tilgjengeliggjøring av dokumentasjon. Eierskap (1) Dokumentasjon som offentlige virksomheter har skapt eller besitter, skal være tilgjengelig for allmennheten såfremt dette ikke strider mot lov, taushetsplikt eller andre begrensninger i eller i medhold av lov. Ikke-digital dokumentasjon gjøres tilgjengelig på den måten virksomheten finner forsvarlig. (2) Det kan ikke erverves privat eiendomsrett til dokumentasjon som skapes i eller av virksomheter som er omfattet av § 2 bokstav a og b.</p>	<p>Er ikke dette offentlighetslovens område? (1) Setning en: hva ligger i at det skal være tilgjengelig? Setning to: legge til at det må avklares med myndighet på området.</p> <p>Til (1) Bestemmelsen fremstår som uklar. "Tilgjengeliggjøring av dokumentasjon" antas å gjelde rett til innsyn. Er det i så fall aktuelt å unnta fra offentlighet om taushetsplikten <i>ikke følger</i> av lov eller i medhold av lov? Vurder lovtekst "... såfremt dette ikke strider mot <i>bestemmelser i eller i medhold av lov</i>."</p>
<p>§ 18. Forbud mot sletting (1) Dokumentasjon omfattet av kapittel II kan bare slettes med hjemmel i denne loven eller forskrift gitt med hjemmel i loven eller når plikt til å slette følger av annen lov eller forskrift. (2) Virksomheten skal dokumentere hva som er slettet, det rettslige grunnlaget for slettingen og sammenhengen den slettede dokumentasjonen ble brukt i. (3) Kongen gir forskrift om sletting. Når særlige grunner foreligger, kan Kongen gi særskilt tillatelse til sletting, retting og supplering.</p>	<p>Forslag (1): Dokumentasjon omfattet av kapittel 2 kan bare slettes med hjemmel i eller i medhold av lov.</p>
<p>§ 21. Overføring av digital dokumentasjon til utlandet (1) Digital dokumentasjon omfattet av loven kapittel II og V kan, hvis vilkårene i personvernforordningen artikkel 44 og 45 er oppfylt, overføres til EØS-land og tredjestater som kommisjonen i EU har fastslått sikrer et tilstrekkelig beskyttelsesnivå. Følgende vilkår må dessuten også være oppfylt: a) Det foreligger en oppdatert risikovurdering som særlig gjør rede for risiko for tap av nasjonal råderett over dokumentasjonen, tap av data, rikets sikkerhet, kriminelle handlinger og uautorisert tilgang, sammenholdt med lagring i Norge. b) Databehandleravtalen skal gi tilsynsmyndigheten rett til å vite hvor dokumentasjonen kan eller vil bli lagret, samt rett til å kreve at det settes i gang tilsyn på aktuelle steder for å påse at krav</p>	<p>NHN stiller seg bak innspillene til denne paragrafen som fremkommer i høringsuttalelse fra Direktoratet for e-helse.</p>

<p>i denne loven og i databehandleravtaler blir etterlevd.</p> <p>c) Ved langtidsbevaring i utlandet skal en kopi av arkivene være i Norge.</p> <p>(2) Nasjonalarkivet kan inngå avtale med arkivmyndighet i en annen stat eller med en annen kvalifisert oppdragstaker, om at det skal gjennomføres tilsyn med norsk digital dokumentasjon som er overført til utlandet. Tilsynet skal i så fall skje i henhold til instruks fra Nasjonalarkivet.</p>	
<p>§ 22. Informasjon om behandlingsansvar og felles behandlingsansvar</p> <p>Virksomheter plikter å identifisere all behandling av personopplysninger som de har ansvaret for og som har arkiv- eller dokumentasjonsformål. Dersom behandlingsansvaret er delt med andre, skal det inngås avtale om dette ansvaret i samsvar med personvernforordningen artikkel 26 nr. 1. Informasjon om behandlingsansvar for personopplysninger etter denne loven og eventuell avtale om felles behandlingsansvar skal være offentlig tilgjengelig på virksomhetens nettsider.</p>	<p>Utkast til § 22 gjelder allerede etter norsk lov (personopplysningsloven). I NOU kapittel 25 s. 281 beskrives Personvernforordningen som tungt tilgjengelig og at den har høyt abstraksjonsnivå. Utkast til denne bestemmelsen skal derfor fungere som en rettspedagogisk regulering for praktisk viktige spørsmål, og at den skal speile personopplysningsloven. Som redegjort nedenfor for den enkelte setning i denne bestemmelsen, synes ikke utkast til § 22 som en rettspedagogisk forbedring. Etterfølgende europeiske rettsavklaringer vil også kunne få direkte betydning for arkivloven, og da må den tolkes i lys av nye rettsavklaringer fremover.</p> <p>Bestemmelsen i § 22 synes overflødig og forvirrende, og bør utgå.</p> <p><u>Første setning:</u> Det vises til en plikt til å <i>indentifisere</i> behandling av personopplysninger. Det er uklart hva som ligger i dette, men det synes som lovgiver har til hensikt å vise til plikten til å føre protokoll etter Artikkel 30 i Personvernforordningen. Dette bør ev. tydeliggjøres. Artikkel 30 setter krav til at virksomhetene protokollerer alle sine behandlinger som inneholder personopplysninger, ikke bare til arkivformål. Når dette utkastet henviser til behandling av personopplysninger som har <i>arkiv eller dokumentformål</i> blir dette mer forvirrende. Både fordi § 24 omhandler personopplysninger for arkivformål og fordi det er uklart hva lovgiver legger i <i>dokumentformål</i>.</p> <p>I NOU kapittel 25 s. 281 står det at lovgiver med § 22 i første setning vil understreke den behandlingsansvarliges ansvar samt at virksomheten kan ta rede på om den forvalter <i>dokumentasjon som ikke inneholder</i></p>

	<p><u>personopplysninger</u>. Dette argumenter synes å ha liten kraft i denne sammenheng</p> <p>Om § 22 ikke utgår bør setningen tydeliggjøres.</p> <p><u>Andre setning:</u> Annen setning sier at det må <i>inngås avtale</i> om felles behandlingsansvar.</p> <p>Det følger av Artikkel 26 nr. 1 i Personvernforordningen at de som er felles behandlingsansvarlige skal:</p> <p><i>på en åpen måte fastsette sitt respektive ansvar for å overholde forpliktelsene i denne forordning [...], ved hjelp av en ordning seg imellom [...].</i></p> <p>I kapittel 10 i NOU vises det til Artikkel 26 nr. 1, og til at de behandlingsansvarlige skal bli <i>enige om</i> hvordan den konkrete ansvarsfordelingen mellom dem skal være.</p> <p>I praksis vil virksomheter bli enige om dette i en avtale dem imellom, men i teorien kan dette løses på andre måter. Det kan derfor oppfattes direkte feil at utkastet til § 22 benytter avtalebegrepet.</p> <p>Om § 22 ikke utgår i sin helhet, kan det være grunn for å endre på denne formuleringen.</p> <p><u>Tredje setning:</u> I tredje setning vises det til krav om at informasjon om behandlingsansvarlig og felles behandlingsansvarlig skal være <i>offentlig tilgjengelig</i>.</p> <p>NOU skriver:</p> <p><i>Tredje setning forplikter virksomheter omfattet av arkivloven til å informere på nettsidene sine om forholdene omtalt i første og annen setning. Dette omfatter protokoller etter artikkel 30. Virksomheter som ikke har nettsider, har ingen slik forpliktelse. Kravet om «offentlig tilgjengelig» innebærer at det bør være rimelig enkelt for en interessert og kyndig bruker å finne informasjonen.</i></p> <p>Det er uklart hva som ligger i "Dette omfatter protokoller etter artikkel 30". Betyr det at selve protokollen skal være tilgjengelig på nettsidene eller innholdet i denne?</p>
--	---

	<p>Virksomhetenes krav til informasjon følger blant annet av personvernforordningens artikkel 13 og 14, jf. også artikkel 15. Det finnes ikke noe krav til at selve protokollen over behandlingsaktiviteter skal være offentlig tilgjengelig, jf. Artikkel 30.</p> <p>Artikkel 13 og 14 inneholder krav om at den behandlingsansvarlige virksomheten skal gi den registrerte informasjon om en rekke aspekter ved behandlingen. Det er heller ikke noe krav her til at dette skal være offentlig tilgjengelig, men det gjelder blant annet et åpenhetskrav, jf. Artikkel 12. Mange velger å informere om dette på nettsidene sine gjennom en personvernerklæring.</p> <p>Tredje setning sier også at det skal være offentlig tilgjengelig på virksomhetenes nettside etter <i>denne lov</i>. Menes her Arkivloven?</p> <p>Oppsummert går dette utkastet lenger enn gjeldende lov. Spørsmålet er om dette er hensiktsmessig?</p>
<p>§ 26. Overføring av dokumentasjon til langtidsbevaring</p> <p>(1) Såfremt det ikke er plikt til å slette, skal dokumentasjon bevares varig og trygt når dokumentasjonen eller systemet den er skapt i, går ut av bruk, eller når virksomheten legges ned.</p> <p>(2) Virksomheten skal minst hvert fjerde år vurdere om dokumentasjon er gått ut av bruk.</p> <p>(3) Kongen kan fastsette at enkelte virksomheter eller typer virksomheter skal overføre dokumentasjon for bevaring på et bestemt tidspunkt, herunder at overføring kan utsettes i lang tid.</p> <p>(4) Kongen kan i forskrift stille krav til langtidsbevaringen og gjøre de samme kravene gjeldende for virksomheter som selv tar vare på dokumentasjonen utover 10 år.</p>	<p>Forslag til overskrift: "Overføring av samfunnsdokumentasjon til langtidsbevaring".</p> <p>(1) Såfremt det ikke er plikt til å slette, skal dokumentasjon overføres til langtidsbevaring når dokumentasjonen eller systemet den er skapt i, går ut av bruk, eller når virksomheten legges ned.</p> <p>Ut av bruk er uklart. Det er naturlig å tenke at det er et skille mellom virksomhetens informasjon og den dokumentasjonen som skal overføres til langtidsbevaring. Dokumentasjon som skal overføres til langtidsbevaring vil sjelden virksomheten selv ha bruk for.</p> <p>Burde Nasjonalarkivet her ta ansvar for høsting av den dokumentasjonen som bør overføres til langtidsbevaring?</p>
<p>§ 30. Overføring til langtidsbevaring hos Nasjonalarkivet</p> <p>(1) Statlige arkiver skal overføres på digitale formater til Nasjonalarkivet. Nasjonalarkivet kan i særskilte tilfeller gjøre unntak.</p> <p>(2) Ved overføring av statlige arkiver overtar Nasjonalarkivet råderetten.</p> <p>(3) Kongen kan fastsette krav til teknisk format, systematisering og gjennomføring</p>	<p>(4) Dersom Nasjonalarkivet skal kreve refusjon for merkostnader dersom det viser seg at dokumentasjon tidligere ikke er blitt behandlet i samsvar med gjeldende regler, bør reglene være tydeligere. Det er i lovforslaget ikke skrevet noe om krav til behandling av dokumentasjon (kun til forvaltning av den, og det er lite konkret).</p>

<p>av overføring til langtidsbevaring. Kongen kan stille krav til mediekonvertering av ikke-digital dokumentasjon.</p> <p>(4) Nasjonalarkivet kan kreve refusjon for merkostnader dersom det viser seg at dokumentasjonen tidligere ikke er blitt behandlet i samsvar med gjeldende regler.</p>	
<p>§ 31. Krav til beskyttelse av ikke-digitale arkiver</p> <p>(1) Ikke-digitale arkiver skal oppbevares i lokaler som gir vern mot skade fra vann og fukt, brann og annen skadelig påvirkning fra klima, miljø og skadedyr. Lokalene skal også være vernet mot skadeverk, innbrudd og uautorisert tilgang.</p> <p>(2) Kongen kan i forskrift gi nærmere bestemmelser om lokaler hvor det oppbevares ikke-digitale arkiver.</p>	<p>Til (1) "... og annen skadelig påvirkning fra klima, miljø og skadedyr" synes å peke tilbake på "vann og fukt, brann ...", noe som ikke gir mening. Forslag (1): Oppramsing av de vesentligste faktorer, fulgt av "annen skadelig påvirkning."</p>
<p>§ 32. Plikt til å gjøre tilgjengelig</p> <p>(1) Langtidsbevarte arkiver registreres i en felles, allment tilgjengelig og nettbasert katalog forvaltet av Nasjonalarkivet.</p> <p>(2) Arkiver som langtidsbevares hos Nasjonalarkivet og andre arkivinstitusjoner skal så langt det ikke bryter med lov og andres rettigheter, være tilgjengelige for forskning, kulturvirksomhet, lokalhistorisk arbeid, næringsutvikling, for å dokumentere rettigheter og annen bruk i tråd med § 1. Det samme gjelder arkiver som langtidsbevares hos kommuner og fylkeskommuner.</p> <p>(3) Ikke-digitale arkiver skal så langt det ikke bryter med lov og andres rettigheter, være tilgjengelige hos en arkivinstitusjon eller i annet hensiktsmessig lokale.</p> <p>(4) Brukere av arkiver skal kunne få hjelp og veiledning.</p> <p>(5) Nasjonalarkivet veileder offentlige virksomheter om å gjøre arkiver tilgjengelig.</p> <p>(6) Nasjonalarkivet og offentlig eide arkivinstitusjoner kan kreve gebyr når de på forespørsel utfører særlig omfattende arbeid med å finne fram overført dokumentasjon. Kongen fastsetter vilkår og satser.</p>	<p>(1) Bør stå "Opplysninger om langtidsbevarte arkiver ...", og ikke at det gjelder for de langtidsbevarte arkivene i seg selv. Det samme gjelder arkiver som langtidsbevares hos <i>andre arkivinstitusjoner</i>.</p> <p>(5) Nasjonalarkivet veileder <i>andre arkivinstitusjoner</i> i å gjøre arkiver tilgjengelige.</p> <p>Forslag til overskrift i tråd med innholdet; "Tilgjengeliggjøring av langtidsbevart samfunnsdokumentasjon", sammenlignet med § 17.</p>

<p>§ 33. Bortfall av taushetsplikt etter overføring til Nasjonalarkivet</p> <p>(1) Etter overføring til langtidsbevaring i Nasjonalarkivet gjelder bestemmelsene om taushetsplikt som er fastsatt i forvaltningsloven. For innsyn gjelder bestemmelsene i offentleglova, forvaltningsloven og personopplysningsloven. Kongen kan fastsette forskrift om at Nasjonalarkivet skal vurdere innsyn etter andre regler.</p> <p>(2) Innsynsrett med grunnlag i en ervervet status som part eller annen særskilt innsynsrett, opprettholdes etter overføring av arkiver til Nasjonalarkivet.</p> <p>(3) Nasjonalarkivet kan gi innsyn i taushetsbelagte opplysninger i statlige arkiver dersom det foreligger saklig grunn og ikke medfører uforholdsmessig ulempe for andre interesser, samt sette vilkår for innsynet og for videre bruk. Kongen kan gi forskrift om innsyn og unntak fra taushetsplikt ved digital tilgjengeliggjøring.</p> <p>(4) Nasjonalarkivet kan nekte innsyn selv om taushetsplikten har falt bort, dersom sterke personvern hensyn tilsier det. Dersom særlov fastsetter lengre taushetsplikt enn forvaltningsloven, blir Nasjonalarkivets taushetsplikt forlenget tilsvarende.</p>	<p>Taushetsplikten bortfaller vel ikke? Uklar tittel som kan misforstås.</p> <p>Forslag til overskrift: Om innsyn etter overføring til Nasjonalarkivet</p>
<p>§ 38. Nasjonalarkivet</p> <p>(1) Nasjonalarkivet er nasjonal arkivmyndighet.</p> <p>(2) Samisk arkiv og Norsk helsearkiv inngår i Nasjonalarkivet.</p> <p>(3) Nasjonalarkivet kan kreve framlagt ordinær politiattest ved tilsetting.</p> <p>(4) Nasjonalarkivet kan, uten hinder av taushetsplikt, hente inn taushetsbelagte personopplysninger fra Folkeregisteret når det er nødvendig for å løse Nasjonalarkivets oppgaver.</p>	<p>Arkivmyndighet, ikke dokumentasjonsmyndighet ... Hvilken myndighet har de over dokumentasjon før den overføres til langtidsbevaring og blir til "arkiv"?</p>